

"Si Pujol retira el sup

—Aquests dies tothom parla molt dels mercats. Què són els mercats, senyor Hortalà?

—Són mecanismes d'assignació, uns estris que posen en contacte el desig de comprar amb les ganes de vendre. El sistema financer existeix

perquè en les economies actuals la gent que estalvia no és la mateixa que la gent que inverteix. Un particular que estalvia posa els seus diners en una caixa, un banc o un fons d'inversió, i aquests, al seu torn, els rendibilitzen comprant títols i valors. Si no hi hagués aquest mecanisme que posa en contacte els que estalvien amb els que inverteixen, el sistema seria ineficient, perquè l'estalvi quedaria ocios.

—Segons veiem, aquests mercats, com la borsa, són hipersensibles...

—Diuen que la borsa és el termòmetre, o baròmetre, de la situació econòmica i política. Jo crec que és les dues coses perquè tant mesura la temperatura com la pressió. Per què? Perquè a la borsa cotitzen una representació de tots els sectors industrials i productius de l'economia. Hi ha les grans empreses elèctriques, constructores, químiques, plàstiques... i el que passa dins la borsa és un reflex de l'estimació que la gent té per l'activitat productiva de l'economia.

—Bé, doncs: els mercats no creuen Felipe González quan diu que ell no va organitzar el GAL?

—Els mercats no filen tan prim. El que veuen és que l'economia espanyola té uns problemes que poden frenar la seva expansió relativa. Entre ells, dos d'importants: el probable creixement de la inflació i la quantitat de déficit acumulat. I és clar, en una situació d'intranquil·litat política molts inversors opinen que si el Govern està permanentment assetjat no tindrà prou tranquil·litat ni dedicació per intentar resoldre aquests dos problemes. Hi ha por, sobretot, de la inflació i incertesa per la situació política. I aquesta incertesa augmenta quan de sobte el Banc d'Espanya decideix pujar el tipus d'interès en una quantia considerable. En aquesta situació, si el president diu "jo continuo" és una incògnita que tenim solucionada, però amb això no n'hi ha prou.

—Per què?

—Perquè els mercats volen més coses. El divendres 13 el Govern va aprovar algunes mesures econòmiques importants i els mercats van reaccionar positivament, sobretot el dilluns següent. Ho diu molta gent i jo ho repeteixo sempre: no hi ha res més tímida que un milió de dòlars. Si hi ha incertesa, si no es poden fer previ-

**Joan Hortalà,
president de la
Borsa de
Barcelona,
explica en
aquesta
entrevista les
claus de
l'endimoniada
situació política
i financera
d'aquests dies.
Tot i que ell no hi
està d'acord,
explica que els
analistes
internacionals
preferirien un
govern de
coalició.**

sions, la gent es troba insegura, té por que la inflació creixi, que el creixement s'estanqui... i davant del dubte diuen: "Saps què? Val més que canviem d'actius". I molta gent, sobretot molts no-residents el que han fet és, per exemple, vendre deute espanyol, cobrar pessetes, transformar aquestes pessetes en marcs i comprar deute alemany. És clar, si això es fa a gran escala es produeix una pressió venedora de pessetes i compradora de marcs, la qual cosa posa el tipus de canvi a parir.

—D'això es pot deduir que els mercats preferirien un canvi de govern, una situació nova?

—No, els mercats no tenen preferència, només reflecteixen situacions. No s'inclinen ni per la continuïtat ni pel canvi, sinó per la governabilitat. La política té uns efectes molt importants sobre el mercat. El problema no és que ara hi hagi això dels GAL, sinó que fa quatre dies era no-sé-què, abans això altre... hi ha la sensació d'intranquil·litat permanent, de paràlisi. Jo he estat darrerament en reunions internacionals del món financer i la percepció és aquesta, tothom coincideix a valorar negativament la situació.

—Vostè recorda una situació de desconfiança dels mercats com la d'aquests dies?

—No, no... Nosaltres estem acabant un estudi comparatiu entre el que va succeir al final de la UCD i el que passa ara.

—I?

—Va ser diferent. Ara la reacció ha estat immediata i contundent, llavors els efectes en la borsa es van produir més a poc a poc.

—Quin tant per cent de possibilitats hi ha que es produeixi el que popularment es coneix com a crack borsari?

—Ara no n'hi ha cap. A curt termini no n'hi ha cap. Tampoc en el mercat de canvis: jo crec que a curt termini la pesseta no sortirà de la franja. El que passa és que molesta que fa quatre dies el marc valia 84-85 pessetes i ara ens situem a 87-88 de forma consolidada. Això és dolent.

—La pesseta ha estat a punt de sortir del Sistema Monetari Europeu?

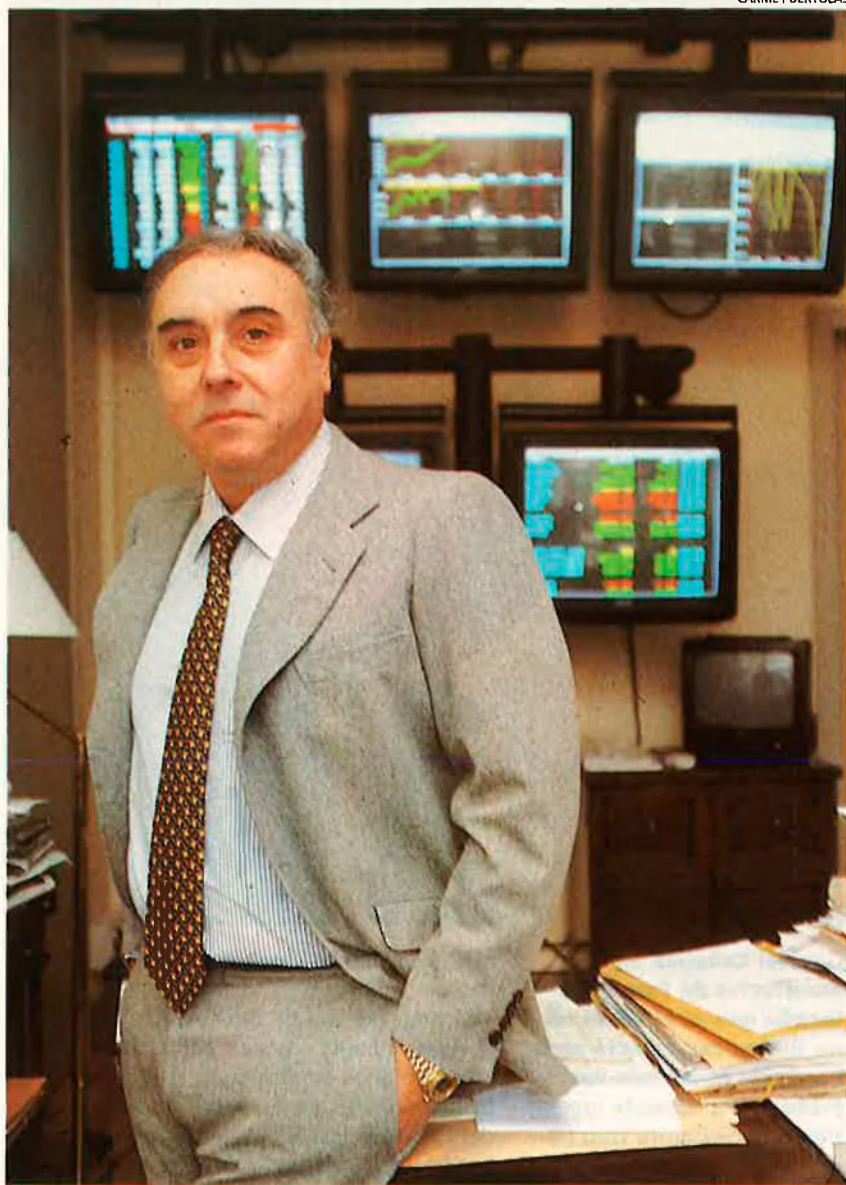
—No, no, no, això no és veritat, en cap moment ha estat a punt de sortir-ne.

—Ho ha dit algun dirigent del PP.

—Doncs els que ho diuen no saben el que diuen, perquè el límit està en les 91 pessetes i el màxim a què hem arribat és a 87 i escaig. Però si s'arriba a aquesta situació dubto que el govern opti per sortir del SME, entre altres coses perquè el segon semestre de l'any li toca presidir la Unió Europea. Ara bé, si vostè em diu que demà posen el Rafael Vera a la presó, el Corcuera no-sé-què, el Barrionuevo això altre, l'al-

ort hi haurà un crack"

CARME PUÉRTOLAS

tre cap aquí, l'altre cap allà, esclaten nous escàndols... doncs, escolti'm, potser sí que arribarà un moment que la pesseta surti de la franja, però en aquests moments no hi ha perill que a curt termini surti del sistema.

—Vostè ha tingut la sensació que aquests dies el PP ha anat contra la pesseta?

—No. No crec que tinguin prou capacitat com per decantar els mercats...

—Em referia a declaracions, insinuacions...

—Això és molt local. Unes declaracions del PP ens afecten només a nosaltres.

—Llavors quin sentit tenen aquestes apel·lacions al patriotisme per salvar la pesseta?

—Li diré amb una expressió ben vulgar: això

"A les reunions internacionals pensen que una sortida de la crisi és un govern de coalició, perquè reforça els engranatges interns i no depèn de la renovació constant del pacte. Però jo no en sóc partidari, que quedi ben clar, i em sembla que l'estratègia del president Pujol en aquest sentit és la correcta."

és pixar fora el tinter. Patriotisme i pesseta no tenen res a veure. Això s'ha d'entendre en el context de la batalla política.

—L'excusa oficial per no avançar eleccions és que això provocaria més inestabilitat i perjudicaria l'evolució econòmica, que sembla que és bona. Però vostè aquests dies ha defensat una cosa diferent...

—Jo crec que amb el simple fet de dir que no hi haurà eleccions anticipades no avancem res. El problema no és "jo continuo" o "jo me'n vaig", sinó si es fan coses o no. Si no es governa, un país no pot funcionar. Darrerament veig que s'adonen que, malgrat els escàndols, l'únic que els pot ajudar a continuar és fer coses, governar. Aquí es pot aplicar una frase d'un filòsof de fa molts anys: l'èxit afavoreix més aquells que actuen que no pas aquells que pensen el que han de fer. Aquesta és la sortida de la crisi.

—No n'hi ha més?

—Miri, li diré què opinen els mercats internacionals. A les reunions internacionals pensen que una sortida de la crisi és un govern de coalició, perquè reforça els engranatges interns i no depèn de la renovació constant del pacte. Però jo no en sóc partidari, que quedi ben clar, i em sembla que l'estratègia del president Pujol en aquest sentit és la correcta.

—I quina és la seva opinió com a analista del sistema financer: els mercats agrairien la convocatòria d'eleccions?

—Miri, jo aquests dies he procurat no fer declaracions contradictòries, però hi ha dies que ho veus d'una manera i l'endemà ho veus diferent, en funció de la informació que t'arriba. Jo crec que el tema dels GAL és molt greu, molt greu, molt greu. Molt greu des del punt de vista que un estat segons quines coses no les pot fer, i si les fa les ha de fer ben fetes, m'entén? És un tema molt complicat. Avançar les eleccions? Miri, jo dic el següent: si s'haguessin d'avançar perquè el president Pujol deixés de donar suport al Govern central, jo crec que els mercats s'ensorrarien, això seria un crack. En canvi, si es convoquen eleccions perquè és un acord que pren unilateralment Felipe González, no s'ensorrarien.

—Vol dir que Jordi Pujol està lligat de mans i peus?

—No, ell personalment pot fer el que li sembli. Però si la governabilitat es trenca perquè fallen els socis, a curt termini aquí hi ha una hecatombe.

—I hauríem de resar a la Mare de Déu de l'Esperança...

—...que és la patrona de la borsa! **Eduard Voltas**